

Sygn. akt *VI RCa 150/14*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 września 2014 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Ewa Błęsińska (spr.)

Sędziowie: SO Aneta Szwedowska

SR del. do SO Andrzej Hinz

Protokolant: sekr. sąd. Joanna Niedzielska

po rozpoznaniu w dniu 24 września 2014 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **małoletnich D. Ś.i J. Ś.** reprezentowanych przez matkę K. Ś.

przeciwko M. Ś.

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie

z dnia 28 kwietnia 2014 roku

sygn. akt III RC 416/13

apelację oddala.

Sygn. akt VI RCa 150/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Olsztynie wyrokiem z 28 kwietnia 2014r. w sprawie III RC 416/13 zasądził od pozwanego M. Ś. tytułem podwyższonych alimentów na rzecz małoletniego powoda D. Ś. kwotę 600 zł miesięcznie, zaś na rzecz małoletniej powódki J. Ś. kwotę 550 zł miesięcznie płatną do rąk matki K. Ś. do dnia 10 każdego miesiąca z góry wraz z odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat poczynając od 28 kwietnia 2014r. w miejsce alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z 1 marca 2011r. w sprawie VI RC 1368/10.

Sąd uzasadnił swoje stanowisko podając, że powództwo małoletnich powodów uznał za częściowo zasadne. Przyjął bowiem, że od momentu ustalenia alimentów w 2011r. zmiany uległy potrzeby małoletnich powodów. Za istotne uznał uczęszczanie powodów na dodatkowe zajęcia edukacyjne, konieczność korzystania z okularów przez małoletniego powoda, uzyskanie przez niego orzeczenia o niepełnosprawności, a także obniżenie wysokości zasiłków. Sąd Rejonowy analizował również kondycję finansową rodziców powodów. Dostrzegł obniżenie dochodu matki powodów, pogorszenie się jej stanu zdrowia, a jednocześnie poprawienie się sytuacji pozwanego, który zamieszkuje z partnerką i wspólnie z nią prowadzi gospodarstwo domowe i korzysta z komfortowego standardu życia.

Wyrok ten zaskarżony został przez pozwanego, który zarzucił mu naruszenie prawa procesowego – art. 233§1 k.p.c., art. 328§2 k.p.c., art. 100 k.p.c., naruszenie przepisów prawa materialnego – art. 135§1 k.r.o., art. 135§2 k.r.o., art. 138 k.r.o. Wniósł o zmianę wyroku poprzez oddalenie powództwa o podwyższenie alimentów i zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Uzasadził swoje stanowisko podając, że ani pozew, ani też uzasadnienie wyroku nie wskazuje na zmianę stosunków mogącą stanowić argument do podwyższenia alimentów. Wskazał, że wszystkie uwzględnione przez Sąd I instancji koszty były brane pod uwagę przy ustalaniu alimentów w 2011r., zaś koszty okazjonalnie ponoszone nie mogą stanowić podstawy do zmiany orzeczenia o alimentach. Zakwestionował analizę swojej kondycji finansowej podając, że funkcjonuje na granicy zabezpieczenia podstawowych potrzeb i nie jest w stanie na utrzymanie powodów przekazywać kwoty wyższej. Podał, że jakiegokolwiek zwiększenie alimentów uniemożliwi mu dokonywanie jakichkolwiek zakupów na rzecz powodów, czy też opłacenie ich przelotu do niego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Wbrew twierdzeniom pozwanego Sąd I instancji uwzględnił wszystkie istotne okoliczności i nadał im właściwe znaczenie. Słusznie bowiem dostrzegł zmiany wynikające z upływu czasu i naturalnego wzrostu potrzeb powodów. Uwadze Sądu nie umknęła również analiza kondycji finansowej pozwanego, a także matki powodów. Słusznie więc Sąd Rejonowy ustalił, że od 2011r. potrzeby małoletnich powodów zwiększyły się. Pozwany okoliczności tej zaprzecza, niemniej nie sposób przy zastosowaniu zasady doświadczenia życiowego negować wzrostu wydatków na utrzymanie dzieci wraz z upływem czasu. Rozpoczęcie edukacji szkolnej bowiem pociąga za sobą nie tylko wydatki związane z zakupem przyborów piśmienniczych, papierniczych. Słusznie dostrzegł pozwany, że te były uwzględniane na etapie ustalania alimentów w 2011r. Edukacja szkolna, co umknęło uwadze pozwanego, wymaga zakupienia podręczników, odpowiedniego stroju szkolnego, sportowego, a nawet odpowiedniego do warunków dzieci tornistra. Wydatki te są znaczne i nawet uwzględnienie ich jednorazowego ponoszenia w każdym roku wpływa na ogólny wzrost kosztów utrzymania. Rozwój dzieci powoduje również zwiększenie zapotrzebowania na wsparcie edukacyjne, a także organizację czasu wolnego, rozwijanie zainteresowań. Różnica natomiast polega nie tylko na uzupełnieniu katalogu zajęć dodatkowych, ale na odmiennym ich zakresie, jakości, częstotliwości, ale także innej cenie za usługi. Odmiennie koszty powoduje nawet zabezpieczenie potrzeb podstawowych, jak wyżywienie, ubranie, okazjonalne leczenie. Pozwany organizując dzieciom czas wolny w czasie wspólnych spotkań zapewne również te dostrzegł, jednak w nieuzasadniony sposób je neguje.

Znamienne jest tymczasem eksponowanie na etapie postępowania przed Sądem Rejonowym wyjątkowo trudnej sytuacji materialnej pozwanego pozwalającej na zabezpieczenie podstawowych jedynie potrzeb, zaś na etapie postępowania apelacyjnego wykazanie dysponowania zdolnością kredytową pozwalającą na zaciągnięcie zobowiązania wobec banku na kwotę 228 004,78 zł. Wiąże się to bowiem z koniecznością uiszczenia kwoty prawie 2 000 zł miesięcznie tytułem spłaty raty kredytu. Trudno więc elementy te połączyć w logiczną całość. Nie sposób bowiem przyjąć, że brak dochodów pozwanego umożliwił mu zaciągnięcie zobowiązania, ewentualnie by pozwany nie planował go spłacać. Przyjąć więc należy, że pozwany po poniesieniu kosztów utrzymania dysponował w czasie orzekania o podwyższeniu alimentów kwotą 1500 – 2000 zł miesięcznie. Zarówno bowiem zakup nieruchomości jak i zobowiązanie kredytowe zaciągnięte zostało wspólnie z M. C., jednak pozwany odpowiada za całość zobowiązania zgodnie z zasadą solidarności sformułowaną w umowie kredytu.

Sąd odwoławczy uznał więc, że ustalenie przez Sąd Rejonowy alimentów jest adekwatne do sytuacji powodów, pozwanego, a także matki powodów. Obowiązek utrzymania powodów bowiem zgodnie z art. 133§1 k.r.o. obciąża zarówno pozwanego jak i matkę powodów. Wskazać należy, że pełny zakres prac na rzecz powodów obciąża ich matkę, jako sprawującą bieżącą pieczę nad nimi. W konsekwencji, zgodnie z art. 135§2 k.r.o. pozwany winien w większym zakresie finansować koszt utrzymania powodów. Uzasadnione jest więc obciążenie pozwanego proporcjonalnie do

nakładu pracy większym udziałem w kosztach utrzymania powodów niż ich matkę. Zgodzić się należy z powodem, że matka powodów nie jest zwolniona z obowiązku alimentowania dzieci, niemniej zasądzone od pozwanego alimenty nie stanowią finansowania pełnych kosztów utrzymania powodów. Matka powodów będzie więc ponosić koszty utrzymania powodów w zakresie przewyższającym kwotę alimentów pochodzących od pozwanego.

W konsekwencji Sąd odwoławczy nie dostrzegł podstaw do uwzględnienia argumentów apelacji i tym samym korekty zaskarżonego wyroku. Na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił więc apelację, jako bezzasadną.